

varmt vatten, och tvättade sig sedan över hela kroppen (S. Drake). Talet 3 förekommer visserligen nästan oftare vid magiska operationer, men vid dess sida framträder 9-talet som det trolldomskraftigare (3-talet brukas i de flesta fall vid handlingar, som närmast ha karaktär av ceremoni). 9 (3×3) är en förstärkning av 3 och har så gott som alltid en viljebetonad, resultatsträvande innebörd. I häxornas sång i »Macbeth» heter det:

»Thrice to thine and thrice to mine
And thrice again, to make up nine».

I europeisk magi är nio ännu liksom hos sumererna »fulländningens tal».

Slutligen kan omnämnas, att i senantik astrologi och magi för ödet (*sors*) och Ananke ett tecken brukats, som alfabet-historiskt kan sammanhånga med *n*-runan †, en bokstav, som icke har någon förebild i det grekiska eller latinska alfabetet. Detta Fortunas (Anankes) i astrologiska arbeten använda märke är ⊕. Borttages ringen, ha vi, om korsets tvärlinje förminskas och snedriktas, runan †. (Kännetecknande för runtyperna är som bekant, att hos dem horisontala streck undvikas; de ersättas av snedgående linjer: T blir ↑ o. s. v.). Det magiska tecknet ⊕ har jag påträffat i en svensk svartkonstbok (»Salomoniska magiska konsterna»), där det förklaras betyda »probatum est», d. v. s. att den omtalade magiska operationen tidigare försökts och gått i verkställighet.

* *

*

För bedömning av det genetiska sambandet mellan runtecknen 10—15 m. fl. i utharkföljden och senantik bokstavsmagi finnes ett betydelsefullt grekiskt dokument. Vid ett besök i Bibliothèque Nationale i Paris sommaren 1931 fann jag en bysantinsk handskrift, vari det grekiska alfabetets mystik behandlas. Handskriftens första blad har tyvärr gått förlorat och dess andra blads översta rad är något otydlig, men vad som därefter följer är fullt redigt och läsbart. Här ges en framställning av de grekiska bokstävernans samband med olika mo-